

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΝΑ δεύτερο ουδίαχτό, φοβερό-
τερο απ' τὸ πρῶτο, ἀντήχησε.

Καὶ σὸ τοῦ οὐδίαχτό αὐτὸ π' ἀντιλάλησε παντοῦ ψηλά, ὡς τίς ἐπάλλεξε τοῦ πάργου καὶ κά-
τω, ὡς τ' ἀνήλια ὑπόγειά του, ἀποκρίθησαν τώρα τὰ σκουξίμα-
τα τῶν ἐφοπετῶν, τὰ στριγγλί-
ματα κα' οἱ κρογμοὶ τῶν νυ-
χτοπουλιῶν.

"Ἦταν τρομερό!...

"Ὅλα θρηνοῦσαν, κα' αὐτὰ τὰ
ἀψιγνα, θαρρεῖς, γιὰ τὸ θάνατο

τοῦ τρομεροῦ βρυκόλακα.

Ἦταν περὶ ἑκατὸ νὰ φύγω καὶ ν' ἀνέβω ἐπάνω, κοντὰ στὶς μι-
κρὲς δεσποινίδες. "Ἔτα θ' ἀπέφευγα καὶ τὸ ἀπαισο θέαμα ποὺ θὰ
ξετυλίγονταν στὴ μυστικὴ κριπτὴ τοῦ γυιοῦ τοῦ Δρακόουλα.

Κρατώντας τὸ μαγαζὶ στὰ χέρια του, ὁ καθηγητὴς Βάν "Ελισγγ
μοῦνεψε πὺς μποροῦσα ν' ἀπογορήσω, μ' ἕνα κίλημα τοῦ κεφα-
λιοῦ του.

"Αναγα τὸ ἤλεκτροκό μου φανάρι, ἔσφιξα τὸ χέρι τοῦ Ἰωνάθαν
καὶ τομιάστρινα νὰ βγῶ ἔξω.

Πρὶν φύγω, μὰ ἀκαταμάχητη δύναμι μ' ἔκανε νὰ στρέψω τὸ
βλέμμα μου πρὸς τὸν βρυκόλακα.

Θεὸ μου!... Τὰ μάτια του, τὰ γεμάτα μῆσος κα' ἀγωνία θανά-
σιμη μάτια του, ἦσαν γυρισμένα ἐπάνω μου.

Τί περίμενε ἄραγε ἀπὸ μένα τὸ βδελυρὸ αὐτὸ τέρας ;

Βασίζοταν στὴ γυναικεία ἀ-
δυναμία μου ;

Μὰ κα' ἂν τὸν λυτοῖμον, κα'
ἂν ἤθελα νὰ τὸν σώσω, δὲν θὰ
μποροῦσα.

Ὁ καθηγητὴς Βάν "Ελισγγ
κα' ὁ Ἰωνάθαν ἦσαν ἀσελῶντες
καὶ τίποτε περὶ δὲν μποροῦσε νὰ
τοὺς ἐμπέδισα ἀπ' τὴν ἀπόφασί
τοῦς.

"Ἐνας στεναγμὸς φούσκωσε
τὸ στήθος μου.

Χαιρήλασα τὰ μάτια μου κα'
ἄρχισα ν' ἀνεβαῖνον τὴ στενή
σκοτεινὴ σκάλα τῆς κριπτῆς ποὺ
φευγε στὴν αἶθουσα τῶν πορ-
τραῶν.

Ὁ βρυκόλακας βλέποντας περὶ
πὺς τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ τὸν
γλιτώσω, οὐδίαξε ἄγρια, μου-
κάνηξε σάν βδοὶ πὸ τὸ σφάζον.

"Ὅλος ὁ πάργος ἀντήχησε
ἀπ' τὰ οὐδίαχτά του.

Τομιάζομον νὰ πηδήσω ἀπ'
τὴν τετράγωνη τρίτα τοῦ τοίχου
σὸ πάτωμα τῆς αἰθούσης, ὅταν
ἔξαφνα μὴ κραυγὴ τρῶμον κα'
ἀτελεισιὰς ἀκούστηκε ἀπ' τὸ κά-
τω πάτωμα, ποὺ βρισκόταν ἡ αἰ-
θουσα, στὴν ὁποία εἴχαμε ἐγκα-
τασταθεῖ καὶ στὴν ὁποία εἴχαμε
ἀφήσει τὶς δύο μικρὲς δεσποινί-
δες, ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ Πι-
στοῦ.

Ἦταν κραυγὴ τῆς ἀγαπημέ-
νης μου κόρης, τὴν γνώρισα κα-
λὰ καὶ τινάχτηκα ἀπὸ τρόμο καὶ
λαχτάρα.

Γιὰ νὰ μὴ σοριαστῶ κάτω,
στηρίζηκα στὸν τοῖχο. Τὰ χέρια
μου τρέμανε. Τὰ γόνατά μου λυ-
γοῖσαν. Σπαρταροῦσα ὀλόκληρη.

— Παιδί μου!... Τὸ παιδί
μου!... τραύλασα.

Ὁ καθηγητὴς μὲ τὸν Ἰωνάθαν
δὲν ἄκουσαν, φαίνεται, τὴν κραυ-
γὴ αὐτὴ. "Ἄκουσαν ὅμως τὰ ξε-
φουρητὰ τὰ δεκά μου κα' ἀφι-
νοντας κα' αὐτὴ τὴ φορὰ τὸν
βρυκόλακα μόνον του, τρέξανε
κοντὰ μου.

— Τί συμβαίνει, κυρία ; μὲ ρώτησε ὁ καθηγητὴς.

— Μίνα, ἀγάτη μου, τί ἔχεις ; Τί σοῦ συνέβη ; ρώτησε γεμάτος
ἀνησυχία κα' ὁ Ἰωνάθαν, στηρίζοντάς με, γιὰ νὰ μὴ σοριαστῶ κάτω.

Ἦταν τὴσὴ ἡ ταραχὴ μου, ὡστε δὲν μποροῦσα ν' ἀρθρώσω λέ-
ξι. "Ἐδειξα μόνον μὲ τὸ χέρι πρὸς τὸ μέρος ποὺ βρισκόνοτουσαν τὰ
παιδιά.

Μὰ οὔτε ὁ Ἰωνάθαν, οὔτε ὁ Βάν "Ελισγγ ἐμάντησαν τί ἤθελα
νὰ πῶ μὲ τὴ χειρονομία μου αὐτὴ.

Κυττάχτηκαν σαστασιμένοι κα' οἱ δύο καὶ τέλος ὁ Ἰωνάθαν μὲ
Ξαναρώτησε :

— Μίλησέ μου, Μίνα. Συγκέντρωσε τὶς δυνάμεις σου. Θάρρος,
ἀγαπητὴ μου. Πές μου τί σοῦ συνέβη ;

Δὲν ἐπρόλαβα ὅμως νὰ τοὺς ἀπαντήσω.

Σπαρτακτικὲς καὶ γεμάτες ἀλλοφροσύνη Ξανακούστηκαν τώρα ἡ
κραυγὲς κα' οἱ θρηνοὶ τῆς κόρης μου.

Ξεχωρίσαμε καθαρὰ τὰ λόγια τῆς :

— Βοήθεια!... Βοήθεια!...

Ὁ καθηγητὴς κα' ὁ Ἰωνάθαν μὲ σίρωσαν ἀνάερη σχεδόν, πη-
δήσαμε τὸ ἀνοιγμα τοῦ τοίχου καὶ τρέξαμε κάτω σάν τρελλοί.

Μόλις ἀνοίξαμε τὴν πόρτα τῆς αἰθούσης, ἡ κόρη μου ῥίχτηκε
στὴν ἀγκυλιά μου, θρηθόντας ἀτελεισιμένα καὶ σπαρταρώντας σάν
τὸ ψάρι :

— Μαϊά μου!... Μαϊά μου!... Ἐβνε τρομερό!... τρομε-
ρό!... Ἐπεσε ἀπ' τὸ παράθυρο στὴν αὐλή!... Ἡ καλὴ μου φίλη
σκοτώθηκε!... Σκοτώθηκε!...

Τὰ λόγια τῆς μᾶς χτύπησαν σάν κερανοῦς.

"Ἄκουσα πλάι μου τὸν καθηγητὴ Βάν "Ελισγγ νὰ οὐδίαζε πο-
νεμένα καὶ νὰ τρέχει, τρεκλίζοντας ἀπ' τὸ σπαρταριό, σὸ ἀνοιχτὸ
παράθυρο.

"Ἐρριξε μὴ ματιὰ κάτω στὴν
αὐλή, σήκωσε τὰ χέρια του ψη-
λά, χτύπησε δυνατὰ τὶς γροθιὲς
του σὸ λευκὸ του κεφάλι καὶ
σοφισάστηκε σὸ νυθῆνα, μουγ-
ρίζοντας :

— Παιδί μου!... Παιδί μου!...
Εἴμαστε σαστισμένοι, ἀλλοια-
σιμένοι, χαιμένοι ἐντελὸς ἀπ' τὴν
ἀτρόπαιτη συμφορὰ.

Ἡ ἐγγονὴ τοῦ σοφοῦ καθη-
γητοῦ εἶχε πηδήσει ἀπ' τὸ πα-
ράθυρο στὴν αὐλή κα' εἶχε σκο-
τωθεῖ. Ἀλλὰ γιατί τὸ ἔκαμε αὐ-
τό ; Τί τὴν ἐσπορῆξε σὸ τρελλό,
σὸ ἀτελεισιμένο αὐτὸ διά-
θημά τῆς ;

Μόνον ἡ κόρη μου ἦταν σὲ
θέσι νὰ μᾶς διαφοσιώθῃ. Μὰ ἡ
φτοχὴ μικροῦλα ἔβλαψε σπαρτα-
κτικὰ, δὲν ἦταν σὲ θέσι ν' ἀρ-
θρώσῃ λέξι.

Τὴν κρατοῦσα στὴν ἀγκυλιά
μου κα' ἔβλαγα κα' ἐγὼ μαζί
τῆς.

Πρῶτος ἐπεβλήθη στὸν ξαν-
τὸ του ὁ Ἰωνάθαν.

Πήλαιοσε τὸν καθηγητὴ ποὺ
πυγῶταν ἀπ' τοὺς λυγμούς, μὲ
τὸ κεφάλι χρομένο ἀνάμεσα στὰ
χέρια του καὶ προστάθησε νὰ τὸν
παρηγορήσῃ μὲ τὰ πὸ συμπαιθὴ
καὶ τριφερά λόγια. Κατόπιν,
σπρώχθηκε γρήγορα ἐπάνω κα' ἔ-
τρεξε στὴν αὐλή.

"Ἄκουσα τὰ βήματά του σὸ
πλακόστρωτο, κάτω ἀπ' τὸ πα-
ράθυρο, καὶ κατάλαβα πὺς εἶχε
γονατισε κοντὰ σὸ δῶμα τῆς
ἀτυχῆς μικροῦλας. Σάν τολμοῦ-
σα νὰ πληρώσω στ' ἀνοιχτὸ πα-
ράθυρο καὶ νὰ κυττάξω κάτω.

Ἀλλὰ κα' ὁ καθηγητὴς μάν-
τηπε, παρ' ὅλο τὸν πόνο του, κα'
συνέβαινε. Γιατὶ ἔβλαγα τινά-
χτηκε ὀρθιος καὶ μὲ τὴν δεμ ἀλ-
λαγμένη, τὰ μάτια κόκκινα ἀπὸ
τὸ κλάμα καὶ τὰ μαλλιά ἄτακτα,
ῥώτησε στὴν αὐλή.

(Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΑΠΟΛΙΣ.—Ἡ ὁδὸς Παλλοῦετ, στὴν περίφημη συνοικία
τῆς Σάντα Λουτσία.